

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

ΑΡΙΘ. 592.—1 ΜΑΪΟΥ 1888. ΔΕΛΤΑ 10.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ τῆς ΕΣΤΙΑΣ: Ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου, ἀριθ. 36.

ΕΣΤΙΑ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ
ΕΤΟΣ ΙΓ'—ΑΡΙΘ. 644

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΜΟΝΑΧΟΙ ΚΑΙ ΣΤΡΑΤΙΩΤΑΙ.

Ο ΥΠΟΨΗΦΙΟΣ, μυθιστορία Ἰουλίου Κλαρετῆ,
μετάφρασις Χ. Α.

ΙΣΤΟΡΙΚΑΙ ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ περὶ Ἀθανασίου Διά-
κου, ὑπὸ Ἀνδρέα Καρκαβίτσα.

ΧΡΗΣΙΣ ΤΟΥ ΗΛΕΚΤΡΙΚΟΥ ΦΩΤΟΣ ΕΝ Τῶ
ΚΥΝΗΓΙῶ.

ΒΡΟΧΑΙ ΑΙΜΑΤΟΣ.

ΕΠΙ ΔΕΥΚΩΜΑΤΟΣ ΜΗΤΡΟΣ, ποίημα, ὑπὸ
Κωστῆ Παλαμᾶ.

ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ.

ΟΛΥΜΠΙΑΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

Ἡ ἐπιτροπὴ τῆς ἐκθέσεως τῶν Ὀλυμπίων, βοθοῦσα νὰ ἔλθῃ ἄρωγός τοις ἐκθέταις καὶ ἐξασφαλίσῃ τὴν πώλησιν τῶν ἀρίστων ἐκθεμάτων, ἀπεφάσισε νὰ συστήσῃ λαχεῖον, οὗτος οἱ κερδαίνοντες ἀριθμοὶ θὰ λαμβάνωσιν εἰκόνας, ἐπιπλα, ὑφάσματα, τάπητας κλπ.

— Καὶ ἡ ἐν Νάξῳ Μονὴ τῶν καθολικῶν καλογραιῶν ἐδήλωσεν, ὅτι θὰ συμμετάσχη εἰς τὴν ἐκθεσιν διὰ καλλιτεχνημάτων καὶ διαφόρων κεντημάτων. Ὁμοίως δὲ ἐκ Λονδίνου, Βιέννης, Ἀμστελδάμου καὶ Γιουργέβου ἔλαβεν ἡ ἐπιτροπὴ δελτία διαφόρων κυριῶν, ἀγγελουσῶν τὴν ἀποστολὴν καλλιτεχνικῶν ἔργων.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

ΕΠΙΣΤΗΜΗ, ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΑ

Ἐν τῷ ἐγκρίτῳ εἰκονογραφημένῳ ἀγγλικῷ περιοδικῷ «The Woman's World» (φυλλαδίῳ μαῖου) ἡ λογία κυρία Ἐλισάβετ Ἐδμονδς, γνωστὴ ἐκ τῶν δοκιμωτάτων αὐτῆς μεταφράσεων ἑλληνικῶν ποιημάτων καὶ ποιήτρια αὐτὴ ἀθροτάτων στίχων ἑλληνικῆς ἐμπνεύσεως, δημοσιεύει μελέτην περὶ συγχρόνων ἑλλήνων ποιητῶν μετὰ παραθέσεως στίχων τινῶν ἐνίων ἐξ αὐτῶν πρὸς πληρέστερον χαρακτηρισμὸν τῆς ἰδιοφυίας ἐκάστου. Τὴν μελέτην ταύτην μετὰ πολλῆς γνώσεως καὶ χάριτος γεγραμμένην καθιστῶσιν ἔτι μᾶλλον ἐνδιαφέρουσαν εἰς τὰς ἀναγνωστρίας τοῦ περιοδικοῦ, ἢ περὶ κυρίως διὰ γυναῖκας εἶνε προωρισμένον, αἱ παρεντιθέμεναι εἰκόνας τινῶν ἐκ τῶν συγχρόνων ποιητῶν καὶ στιχουργῶν.

— Τῆ 23 ἀπριλίου παρεστάθη δι' ἑκατοστὴν φορὰν ἐν τῷ μεγάλῳ μελοδραματικῷ θεάτρῳ ἡ περιλάλητος *Κάρμεν* τοῦ Μπιζιέ.

— Ὁ Μασσενὲ συνθέτει νέον μελόδραμα, οὗ τίτλος *Perlinax*. Τὸ θέμα ἐλήφθη ἐκ σαϊκοπηρείου δράματος.

— Ἐξεδόθη τῆς τοῦ περιφανοῦς Μόμμεσεν συγγραφῆς «Δημοσίον δίκαιον τῶν Ρωμαίων» τὸ δευτέρον τοῦ τρίτου τόμου τεύχος, εἰ' οὗ συμπληροῦται τὸ λαμπρὸν ἔργον.

— Ἐν τῷ «Ν. Ἐλευθέρω Τύπῳ» τῆς 24 Ἀπριλίου κατεχωρήθη μακρὰ ἐπιφυλλίς τοῦ κ. Γ. Μέυερ (καθηγητοῦ τῶν ἑλληνικῶν γραμμῶν ἐν τῷ πανεπιστημίῳ τοῦ Γράτς) περὶ τῆς Ζακύνθου. Ὁ ἀξιοτίμος καθηγητῆς περιγράφει διὰ μακρῶν τὰς φυσικὰς καὶ ἄλλας καλλονὰς τῆς ἐρατεινῆς νήσου, ἣν ἐν πολλοῖς εὕρισκε ὑπερέραν τῆς Κερκύρας, ἐξαιρῶν δὲ τὴν ὠραιότητα καὶ τὴν ὁμιλητικὴν εὐκοσμίαν τῶν Ζακυνθίων γυναικῶν, τὴν φιλοξενίαν καὶ τὴν φιλόφροναν συμπεριφορὰν τῶν κατοίκων ἐν γένει, ἐπιλέγει δὲ τὸ ἰταλικὸν ρητὸν *Zante, fior di Levante*, εἶνε πράγματι ἀληθὲς-στατον.

— Ἐν Μονάχῳ ἐτελεύτησε κατ' αὐτὰς ὑπέργηρος ὁ καθηγητῆς *Sölll*, πολλὰ ὑπὲρ Ἑλλάδος γράψας, δημοσιεύσας δὲ καὶ βιογραφικὴν μελέτην περὶ Δημοσθένους.

— Ἐν τῇ παρισινῇ Σχολῇ τῶν Τεχνῶν ἐγένετο τῆ 18 ἀπριλίου ἡ ἐναρξίς ἱστορικῆς ἐκθέσεως γεωλογικῶν.

— Ἡ ἐν Βαρκελόνη διεθνῆς ἐκθεσις ἀρχαίαι τὴν 8 ἐνεστῶτος μαῖου.

— Κατὰ τὸ ἐπίσημον τεύχος τῶν διευθύνσεων τοῦ ἀμερικανικοῦ τύπου ἐκδίδονται ἐν ταῖς Ἡνωμέναις Πολιτείαις καὶ τῷ Καναδᾷ 15.430 ἡμερηίδες καὶ περιοδικὰ. Τοῦτων τὸ δέκατον ἀποτελεῖται ἐκ καθημερινῶν φύλλων. 11,514 εἶνε ἔδδομαδαία.

— Ἐν ταῖς ἐπὶ τῆς ἀρχαίας Καρχηδόνας γενομέναις ἀνασκαφαῖς ἀνεκαλύφθησαν νεωστὶ διάφορα ἀποθραύσματα, ἅτινα φαίνονται ὅτι ἀνήκουσιν εἰς μαρμαρίνους χριστιανικούς τάφους, ἀναγλύφους κεισοσημένους. Δύο τῶν τεμαχίων τούτων παριστώσι «τὸν καλὸν ποιμένα ἐπαναγόντα τὸ ἀποπλανηθὲν πρόβατον», ἕτερον δὲ «γυναῖκα δεομένην», δύο ἕτερα «τὸν πολλαπλασιασμὸν τῶν ἄρτων» καὶ πιθανῶς «τὴν Ἰασιν τοῦ λεπροῦ». Ἡ σπουδαιότης τούτων συνίσταται εἰς τὴν τελείαν σπάνιν γεγλυμμένων σαρκοφάγων ἐν Ἀφρικῇ.

— Ἐν Δελφοῖς ἀνεκαλύφθησαν κατὰ τὴν ἐκχωμάτωσιν τοῦ ὑπογείου οἰκίας τινὸς εἰς βάθος ἐνὸς μέτρον τρεῖς θάλαμι ἀρχαῖοι τεταγμένοι κατὰ παραγωγὴν, διαχωρισμένοι δὲ διὰ μαρμάρων ἐκ πεντελικοῦ, εἰς τὰς γωνίας τῶν ὁποίων ὑπάρχουσιν ἀνὰ δύο κίονες ἐνὸς καὶ ἡμίσεος μέτρον, κορινθιακοῦ ρυθμοῦ καὶ συγκαινοῦντες διὰ θυρῶν ὅσον δύο μέτρων· τὰ τε ἀετώματα ὡς καὶ αἱ βάσεις εἰσὶν ἐπίσης ἐκ μαρμαρίου πεντελικοῦ. Ἐκαστος θάλαμος ἔχει χωρητικότητα ὅσον δύο καὶ ἡμίσεος μέτρων. Φαίνεται ὅτι θὰ ἐχρησίμευον ὡς θεσαυροφυλάκεια ἢ ὡς ἀποθήκη ἀγαθμάτων.

— Ἐχομισθῆσαν εἰς τὴν Γενικὴν Ἐφορίαν τῶν ἀρχαιοτήτων ἐκ Τανάγρας πᾶσαι αἱ κατὰ τὰς τελευταίας ἐκατ' ἀρχαιολογικὰς ἀνασκαφὰς ἀνευρεθῆσαι ἀρχαιοτήτες, αἵτινες ἀροῦ καθαρισθῶσι, θὰ τοποθετηθῶσιν ἐν τῷ κεντρικῷ ἀρχαιολογικῷ μουσεῖῳ.

— Ὁ γεν. ἔφορος τῶν ἀρχαιοτήτων κ. Π. Καρβαδίας κατέσχε πολυτιμότερον καὶ ἀρχαιότερον ἀνάγλυφον καλῶς διατηρούμενον. Τὸ ἀνάγλυφον τοῦτο, ἔχον ὕψος δύο περίπου μέτρων καὶ ἐξ ἑπτὰ τεμαχίων ἐντελῶς προσαρμοζομένων συγκείμενον, παριστᾷ δύο γυναικῶν δεξιουμένας ἀλλήλας, παρ' αἷς ἴσταιται ἀνὴρ πωγωνοφόρος, ὅπισθεν δὲ τοῦ συμπλέγματος μικρὰ παιδίσκη. Κατὰ τὴν γνώμην τῶν ἐδιδυμένων, τὸ ἐν λόγῳ ἀνάγλυφον εἶνε τὸ ὠραιότερον τῶν ἄχρι σήμερον ἐν Ἑλλάδι ἀνευρεθέντων.

— Ἐν ταῖς ἀρεταμέναις ἀπὸ τῆς παρελθούσης Τρίτης ἐν Μαντινείᾳ ἀνασκαφαῖς ἀνευρέθησαν 85 ρωμαϊκὰ νομίσματα.

— Ἐξεδόθη ὑπὸ τῆς Γεν. Ἐφορίας τῶν ἀρχαιοτήτων τὸ ἀρχαιολογικὸν δελτίον τοῦ μηνὸς Φεβρουαρίου. Κατ' αὐτὸ εἰς τὸ κεντρικὸν Μουσεῖον εἰσῆχθησαν 27 ἀγγεῖα, ἰδίως λευκὰ καὶ λευκοῦ καὶ πῆλινα ἀγαλμάτια, εὐρεθέντα ἐν ταῖς ἀνασκαφαῖς τοῦ ἔξω Κεραμεικοῦ, καὶ δεκατέσσαρες ἐπιτύμβιοι ἐπιγραφαί. Εἰς τὸ Μουσεῖον Πειραιῶς εἰσῆχθησαν στήλη ἐπιτύμβιος καὶ τινες ἄλλα ἀρχαιοτήτες μικροῦ λόγου ἕξαι. Ἀνασκαφαὶ δὲ ἐγένοντο ἐν Ἀκροπόλει, κατὰ τὸν ἔξω Κεραμεικόν, ἐν τῷ Διονύσῳ Ἀττικῆς παρὰ τὴν Κηφισίαν, ἐν Ἀμοργῷ καὶ ἐν Τανάγρα· ἐκτὸς δὲ τῶν ἐν ταῖς ἀνασκαφαῖς ταῦταις ἀνευρεθέντων, εὐρέθησαν καὶ ἄλλα ἀρχαῖα κατὰ τύχην, οἷον ἐπιγραφή ἐν Αἰγίνῃ, δι' ἧς ὀρίζεται ἡ περιπέ-

ρεια του Ιερού ναού της Αθηνάς, 62 Ισπανικά τάλληρα του 16ου αιώτος εν Ακαρνανία και 810 βυζαντινά νομίσματα παρά τον Τύρναβον.

— Ο ύπουργός της Παιδείας κ. Π. Μανέτας απέφασεν την ανέγερσιν αρχαιολογικού μουσείου εν Τριπόλει εν η̄ θα κατατίθενται αι αρχαιότητες Τεγέας Μαντινείας κτλ. — Επί του παρόντος θα ανεγερθή η̄ μία πτέρυξ του μουσείου τούτου διά χρημάτων επί τούτων κατατεθειμένου κληροδοτήματος εξ 20 χιλιάδων δραχμών.

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

Πλάτωνος Εὐθύφρων — Απολογία — Κρίτων, μετὰ κριτικῶν καὶ ἐρμηνευτικῶν σχολίων ἐκδοόμενοι ὑπὸ Γεωργίου Κωνσταντινίδου Μακεδόνος Δ. Φ. τῶνος γυμνασιάρχου καὶ διευθυντοῦ τῶν Ζαριφειῶν διδασκαλείων. Δαπάνη Λεωνίδου Γ. Ζαριφῆ. Ἐν Ἀθήναις, ἐκ τοῦ τυπογραφείου τῶν καταστημάτων Ἀνέστη Κωνσταντινίδου, 1888, σελ. η' — 299 εἰς 8ον (βρ. 4,50).

Τὸ ἀγγελλόμενον βιβλίον εἶναι ὁ πρῶτος τόμος τριτόμου ἐκδόσεως Πλατωνικῶν διαλόγων κατ' ἐκλογὴν, ἥτις ἐκδοσις συντελουμένη θὰ εἶναι ἐξ ἁπάντων κάλλιστον βοήθημα ὄχι μόνον εἰς τοὺς διδασκομένους εἶτε ἐν τοῖς γυμνασίοις εἶτε ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τοῦς πλατωνικοὺς διαλόγους οὓς θὰ περιλαμβάνη—ἐπὶ τὰς ὁκτώ, τοὺς συχνότερα ἀναγινωσκόμενους—, ἀλλὰ καὶ εἰς πάντα φιλομαθῆ ἀρεσκόμενον εἰς τοῦ θεοῦ φιλοσόφου τὴν μελέτην. Εἶναι δὲ ἡ τρίτος αὕτη ἐκδοσις, ἥς δὲν θὰ βραδύνωσι νὰ ἐκδοθῶσιν ὁ δευτέρος καὶ ὁ τρίτος τόμος, ἐπιτομὴ ἑτέρας διεξοδικῆς καὶ κριτικῆς ἐκδόσεως τῶν ἁπάντων τοῦ Πλάτωνος, περὶ ἣν ὁ ἐκδότης ἀπὸ ἐτῶν ἀσχολεῖται κατ' ἐντολὴν τοῦ Ἑλλ. Φιλολογικοῦ Συλλόγου διὰ τὴν Ζωγράφου βιβλιοθήκην.

Περιέχει δὲ ὁ πρῶτος οὗτος τόμος πρῶτον μὲν μακρὰν (σελ. 1-48) εἰσαγωγὴν περὶ τοῦ βίου τοῦ Πλάτωνος, τῆς φιλοσοφίας αὐτοῦ καὶ τῶν φιλοσοφικῶν του ἔργων, εἰδικῶς δὲ περὶ τοῦ Εὐθύφρονος (σελ. 29-35), περὶ τῆς Ἀπολογίας (σελ. 35-44) καὶ περὶ τοῦ Κρίτωνος (σελ. 44-48). Ἐρχεται ἔπειτα τὸ κείμενον (κατὰ τὸν Schanz) τοῦ Εὐθύφρονος, τῆς Ἀπολογίας καὶ τοῦ Κρίτωνος μετὰ πλουσίων ὑποσημειώσεων ἐρμηνευτικῶν μάλιστα καὶ γραμματικῶν (σελ. 49-270). Ἐν ταῖς σημειώσεσιν αἱ γραμματικαὶ παραπομπαὶ γίνονται εἰς τὴν δευτέραν περιόδον τοῦ Ἀσωπίου καὶ εἰς τὴν γραμματικὴν τοῦ Krüger, αἱ δὲ ἀρχαιολογικαὶ εἰς τὴν Ρουσοπούλου Ἀρχαιολογίαν ἐκδ. β'. Μετὰ τὸ κείμενον ἀκολουθοῦσιν αἱ κριτικαὶ προσθήκαι (σελ. 271-274 εἰς δύο στήλας), αἱ δεικνύουσαι τὰ χωρία, ἐν οἷς ὁ ἐκδότης ἀπομακρύνεται ἀπὸ τοῦ κειμένου τοῦ Schanz, εἶτε ἄλλου γραφῆν εἶτε ἰδίαν ἐκεῖ παραδεχόμενος, κλείει δὲ τὸ βιβλίον πίναξ ἀλφαριθμητικῶς τῶν σχολίων (σελ. 275-299), ὅστις ἀναντιρρήτως μέλλει νὰ καταστήσῃ τὴν χρῆσιν αὐτῶν πολὺ ἐπιωφελεστέραν.

Συνοπτικὰ μελέται περὶ τῶν πολεμικῶν τῶν ἀρχαίων. Περὶ τακτικῆς πολιορκίας παρ' ἀρχαίους μετὰ τῆς περιγραφῆς τῶν πολιορκιῶν τῶν Πλαταιῶν καὶ τῆς Μασσαλίας ὑπὸ Κωνσταντίνου Γ. Καλλιάρη ὑπολοχαγοῦ τοῦ μηχανικοῦ. Ἐν Ἀθήναις ἐκ τοῦ τυπογραφείου Παρρακευᾶ Δεσφῆ (δδ. Λέκα—Στοὰ Σιμπούλου), 1888 σελ. β', 83 εἰς 16ον. Ὁ φιλόπονος συγγραφεὺς σκοπεῖται νὰ ἀγγοληθῇ εἰς μελέτας ἀναφερομένας εἰς τὰ πολεμικὰ τῶν ἀρχαίων ἕκαστην ἀρχὴν ἀπὸ τῆς ἀγγελλομένης πραγματείας περὶ τῆς τακτικῆς πολιορκίας παρὰ τοῖς ἀρχαίοις. Οἰοῦναι δὲ ἐπιπλέον δύο ἀξιόλογα εἰς πίστωση τῶν θεωριῶν τῶν παραδείγματα, προσθήκην ἐν τέλει τῆς μελέτης του, ὅπως καὶ ἄλλοι στρατιωτικοὶ συγγραφεῖς ἔκαμον, δύο μικροτέρας διατριβάς: τὴν πολιορκίαν τῶν Πλαταιῶν (Θουκυδ. Β', 75 ἐξ) καὶ τὴν τῆς Μασσαλίας (Καισ. de bello civili βιβλ. Β'). Καθ' ὑπερβολὴν χαιρέμον βλέποντες ἀνωματικὸν τοῦ ἡμετέρου στρατοῦ ἀσχιολούμενον περὶ τὰ τοιαῦτα εὐγενῆ καὶ ἀξιόλογα σπουδάζματα.

Κύριε Συντάκτα τῆς «Ἐστίας».

Εἰς τὸ ὑπ' ἀρθ. 588 φύλλον τοῦ ἀξιολόγου περιοδικοῦ σας, ἐδημοσιεύσατε ὑπὸ τὰ στοιχεῖα Π. Κ., κρίσεις τινας ἐπὶ τῆς περὶ τῶν προελληνικῶν ἐπιγραφῶν τῆς Λήμνου πραγματείας μου, τὰς ὁποίας δὲν θὰ ἦτο καλὸν ν' ἀφήσω ἄνευ ἀπαντήσεως. Καὶ παρακαλῶ νὰ φιλοξενήσῃτε τὴν παροῦσάν μου εἰς ἐν ἀπὸ τὰ προσεχῆ φύλλα σας.

Κατὰ τὸν Κον Π. Κ. τὸ ἔργον μου τοῦτο δὲν στερεῖται φιλολογικῆς ἀξίας καὶ δύναται εἰς τινὰς περιστάσεις νὰ βοηθῆσθαι σπουδαίως τοὺς καταγινόμενους εἰς τὴν ἔρευναν τῶν κατὰ τοὺς προϊστορικοὺς χρόνους κατὰ τὸ Αἰγαῖον καὶ τὴν Μικρασίαν συμβάντων. Περιέχει ὅχι ὀλίγα παρακινδυνευμένα ἐτυμολογία καὶ τόσα γλωσσολογικὰ ἀμαρτήματα, ὥστε ὁ κύριος αὐτοῦ σκοπός, ἡ ἐρμηνεὺς τῶν εἰρημνικῶν ἐπιγραφῶν τῆς Λήμνου, δέον νὰ τεθῇ ἐν ὑστάτῃ μοίρᾳ.

Βεβαίως ἔργον τοιαύτης φύσεως καὶ γραμμένον εἰς χώραν εἰς τὴν ὁποίαν ὁ γράφων ἐκτός τῆς μικρᾶς αὐτοῦ βιβλιοθήκης οὐδὲν ἄλλο ἔχει βοήθημα δὲν εἶνε δυνατόν νὰ ἐξέθῃ τῶν χειρῶν αὐτοῦ ἐλευθέρων σπουδῶν ἀμαρτημάτων καὶ ὁμολογοῦμεν, ὅτι ὄχι ὀλίγα τοιαῦτα ἀνεύρομεν ἥδη καὶ διωρθώσαμεν κατὰ τὸ ἐνὸν μόνον καὶ ἡ τῆ συμπράξει προσώπων ἀρροδιωστέρων. Πολὺ ὅμως ἀμφιβάλλομεν ἂν τὰ ὑπὸ τοῦ Κ. Π. Κ. διὰ τῆς Ἐστίας δημοσιευθέντα ἔχουσιν δια τὴν ἀξίαν καὶ τὴν ἰσχύν, τὴν ὁποίαν ἔδωσαν εἰς αὐτὰ ὁ γράφας.

Ὡς πρῶτον γλωσσολογικὸν ἀμάρτημά μας καταλέγει ὁ ἐπικρίνων δι: ἐταυτίσαμεν τὴν ὀμὸν τοῦ Ξενοφῶντος ἀναφερομένην Περσικο-Ἑλληνικὴν λέξιν κάρανος=κύριος μετὰ τοῦ Ταρταρομογγολικοῦ Χαν=ἡγεμόν. Ἀπλῆ ὅμως ἀνάγνωσις τοῦ χωρίου, τὸ ὁποῖον ἔδωκεν ἀφορμὴν εἰς τὴν κρίσιν ταύτην ἀρκεῖ νὰ πείσῃ τὸν ἀναγνώστην, ὅτι τὸ ἐν αὐτῷ ἀπαντώμενον Khan (Γρ. Khar) θεωροῦμεν ὡς τὴν συντεταγμένην μορφήν τῆς λέξεως Kharan καὶ οὐχὶ ὅπως ὑπέθεσεν ὁ ἐπικρίνων. *Haralio, ἔλεγμον ἐν σελ. 36 τῆς πραγματείας μας, est à notre avis le nom, dont les Perses ont fait leur Kharan ou Khan (καὶ ἐν ὑπόσημ. Κάρανος=κύριος): le seigneur, le maitre, et les Turcs leur Karal on Kiral ou simplement Kral, nom par lequel ils designent les rois non Musulmans.

Πιστεύομεν δὲ ὅτι διὰ πείσθη καὶ ὁ ἴδιος περὶ τούτου ὅταν μάθῃ δι: κατ' ἐμὴν ἰδίαν ἔλεον αὕτη Kharana, τὴν ὁποίαν ὁ Ξενοφῶν μετέγραψεν κάρανος συγγενεῖαι οὐχὶ πρὸς τὸ κάρα ciras caranh=κεφαλή, ἀλλὰ μετὰ τοῦ Kharra, Σανσκριτ. Kharantha, ἰων. κάρρα, Κρητ.: κ. καρανός=αἰγὴς ἢ πρόβατα καὶ δι: ἀρχικῶς ἐσήμαινε τὸν «οἰκίωνα». Ἀπὸ δὲ τὴν σημασίαν ταύτην ἦτον εὐκόλον νὰ περιπέσῃ εἰς ἐκείνην τοῦ ἡγεμόνος χωρὶς ν' ἀλλάξῃ τὴν ἐθνικότητά της.

Κατὰ τὸν Κ. Π. Κ. παρακινδυνευμένοι εἶνε ἐπίσης ὁ συνδυασμὸς τῶν ἐν ταῖς ἐπιγραφαῖς ἀπαντωμένων ὀνομάτων Λομαίρον πρὸς τὸ Ἀμόριον, τοῦ Ζεροζαῖθ πρὸς τὸ Μερμνάδης, τοῦ Οὐμουρβηγ πρὸς τὸ διοικητῆς τοῦ Ἀμορίου, τοῦ αργίου πρὸς τὸ ἄρχων κτλ.

Ἀλλὰ διὰ ποίους λόγους; Ὁ ἐπικρίνων ἀρκεῖται νὰ ὑποδείξῃ τὰ λάθη, νὰ βεβαιώσῃ αὐτὰ ἐπισήμως χωρὶς δὲ μᾶς γνωρίσῃ τοὺς λόγους του, εὐτε τὸ ὄνομά του.

Ἀλλὰ δὲν ἔχει δίκαιον. Ἐὰν πράγματι ἡ ἐπιγραφή ἦναι Φρυγικὴ, καὶ περὶ τούτου δὲν ὑπάρχει πλέον ἀμφιβολία, καὶ ἂν ἡ λέξις Haralio σημαίνῃ ὡς εἶπομεν τὸν ἡγεμόνα, ἡ πρὸ αὐτῆς λέξις Λομαίρον πρὸς: κατ' ἀνάγκην νὰ ἦναι τοῦ τόπου ἡ τοῦ λαοῦ, τοῦ ὁποῦ ὁ ἀποθανὼν ἦτον ἡγεμόν. Ἄστοπον δὲ θὰ ἦτο νὰ ζητήσωμεν τὸν τόπον ἡ τὸν λαὸν τοῦτον ἐκτός τῆς Φρυγίας καὶ ἔτι ἀσποκώτερον ὅταν εὐρήντες αὐτὸν εἰς τὴν χώραν ταύτην δὲν θέλωμεν νὰ τὸν ἀναγνωρίσωμεν.

Ὡς πρὸς τὸ Οὐμουρβηγ πολὺ πιθανὸν ὁ Κ. Π. Κ. ἔχει δίκαιον. Δὲν γνωρίζω ὅμως ἐὰν ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν 1) ὅτι ἡ λέξις Beg ἐσήμαινε παρὰ τοῖς Τρυνκομάνοις ὡς καὶ παρὰ τοῖς ἀρχαιοτέροις Τούρκοις τὸν διοικητὴν ἐπαρχίας τινοῦ καὶ ἐτίθετο κατόπιν ὀνομάτων τόπων καὶ οὐχὶ προσώπων 2) ὅτι ὄνομα κύριον Οὐμουρ δὲν ὑπάρχει παρὰ τοῖς Τούρκοις καὶ 3) ὅτι οἱ δύο ἡ τρεῖς ὑπὸ τῆς ἱστορίας ἀναφερόμενοι Οὐμουρβηγς ἦσαν ὅλοι Πρίγγητες τῆς Μικρασίας καὶ δι: χωρῶν πλησιέστατα εἰς τὴν Φρυγίαν κειμένων.

Δὲν ἐννοοῦμεν ἐπίσης τί ἐμποδίζει τὸν κ. Κ. Π. Κ. νὰ συσχετίσῃ τὴν ἑλλ. λέξιν ἄρχων μετὰ τῆς Φρυγικῆς αργίου

ἀφοῦ ἀμφότεροι ἔχουν τὴν αὐτὴν κατασκευὴν καὶ σημασίαν καὶ οἱ Φρύγες ἦσαν τῆς αὐτῆς καταγωγῆς μετὰ τοὺς Ἑλληνας. ἴσως διότι ἐσχετίσαμεν αὐτὴν καὶ μετὰ τῆς ἀραβικῆς λέξεως Reiz? ἀλλὰ πόσας ἄλλας λέξεις δὲν ἔχουσιν κοινὰς μετὰ τῶν Ἀρίων ὁ Σμῆται.

Ὁ συσχετισμὸς τοῦ Ζεροζαῖθ καὶ τοῦ Μερμνάδης στηρίζεται ἐπίσης ἐπὶ σειράς ὄλης ἐπιχειρημάτων, τὰ ὅποια ὅμως ὁ ἐπικρίνων δὲν ἠθέλησεν νὰ λάθῃ ὑπ' ὄψιν. Ἐν τούτοις δύναμαι νὰ βεβαιώσω αὐτόν, δι: τὰ ἐπιχειρήματα ταῦτα ἐθεωρήθησαν ὑπὸ τῶν ἐν Ἀγγλίᾳ Ἀσιανολόγων τόσον περίεργα, ἵνα μὴ εἴπω σπουδαῖα, ὥστε πρόσωπον ἐκ τῶν ἐπισημοτέρων ἀνέλαβε νὰ ἐξετάσῃ εἰς τοὺς Κάρανους τῆς Ἀσσυρίας μὴ ἡ δυναστεία τῶν Μερμναδῶν, ἥτις οὐδαμῶ εὐρέθη ἀναγραμμένη, φέρεται πού ὑπὸ τὸ ὄνομα Ζεργάδα.

Ὡστε τὸ μόνον γλωσσικὸν ἀμάρτημα διὰ τὸ ὁποῖον ὁ Κ. Π. Κ. φαίνεται δι: ἔχει δίκαιον νὰ ἐπικρίνῃ τὴν πραγματείαν μου εἶνε ἡ λέξις Οὐμουρβηγ, τὴν ὁποίαν αὐτὸς μὲν θεωρεῖ ὡς τὸ ὄνομα ἐνὸς Βέη ὀνομαζομένου Οὐμουρ, ἡμεῖς δὲ ὡς συνώνυμον τοῦ διοικητοῦ τοῦ Ἀμορίου. Ἀλλὰ κατὰ τί δύναται νὰ ἐπηρεάσῃ τὸ σφάλμα τὴν ἐρμηνεύαν τῶν ἐπιγραφῶν τῆς Λήμνου καὶ νὰ ὑποβιάσῃ τὴν πραγματείαν ἡμῶν εἰς ἀρχαιολογικὴν ὕλην, materia archeologica;

Ἀλλὰ καὶ ὑπὸ ἱστορικὴν ἔσποιν, λέγει ὁ ἐπικρίνων, εἶνε ἀντικρὺς ἐναντίον πρὸς τὰς ἀληθεῖς παραδόσεις ἡ γνώμη, καθ' ἣν οἱ Λυδοί, οἱ μηδέποτε θαλασσοκρατήσαντες ἐπὶ τῶν πρώτων Μερμναδῶν, ἤρχον τῶν νήσων Ρόδου Θήρας Νάξου Ἀστυναλαίας. Ἀὐτὸ τοῦτο ὅμως λέγομεν καὶ ἡμεῖς ἐν σελ. 46 τῆς πραγματείας μας:

«L' occupation des Cyclades mentionnée par Diodore et que le monument de Lemnos vient de confirmer irrefutable a eu lieu sous le régime de Gyges et, comme l' a très bien dit le même Diodore, par ses compatriotes les Cariens» καὶ ἀπορούμεν ἐπ' ἀληθείας πόθεν προῦθεν ἡ παρενόησις αὕτη.

Ὅτι κατὰ τὸν Ζ' π.Χ. αἰῶνα ἔλα: αἱ ἐν Μικρασίᾳ λαλοῦμεναι γλώσσαι ἦσαν κράματα τῶν Σημητικῶν καὶ τῶν ἀρχαίων τῆς Χερσονήσου ἰδιωμάτων, εἶνε τόσον βέβαιον καὶ τόσον πασίγνωστον, ὥστε περιττὸν κρίνομεν νὰ φέρωμεν μάρτυρας ἐπὶ τούτων. Μυρία ὅμως θὰ ὁμολογήσωμεν χάριτας εἰς τὸν Κ. Π. Κ. ἂν μᾶς ἐγνώριζε μίαν τοῦλάχιστον ἐπίσημον μαρτυρίαν βεβαιούσαν δι: ἡ ὑπὸ τοῦ Ἡρόδοτου ἀναφερόμενοι τέσσαρες χαρακτῆρες γλώσσης ἐν Ἰωνίᾳ, ἦσαν τέσσαρες ἑλληνικαὶ διάλεκτοι καὶ ὄχι τέσσαρα σύμμικτα ἐντόπια ἰδιώματα.

Ἐρ Ἀλεξανδρεία, τῆρ 8)20 Ἀπριλίον 1888.

Β. ΑΠΟΣΤΟΛΙΑΝΗΣ
ιατρός.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Παρασκευῆ, 29 Ἀπριλίου.

Ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τοῦ θανάτου τῆς Α. Μ. τοῦ βασιλέως ἐψάλη τῇ 23ῃ λήξαντος μηνὸς ἡ συνθήκη διολογία ἐν τῷ ναῷ τῆς Μητροπόλεως ἕνεκεν ὁμοῦ τῆς ἀπουσίας τοῦ βασιλέως ἡ τελετὴ ἦν μάλλον τυπικὴ. Ἄλλ' ἐν Κερκύρᾳ ἡ τελετὴ ἐγένετο μετὰ πάσης λαμπρότητος καὶ διακοσμητικῆς τῆς πόλεως. Ἐνετύθεν ἐστάλησαν πρὸς τὴν Α. Μ. πολλὰ συγχαρητήρια τηλεγραφήματα, ἐξ ὧν ἐν τοῖς πρώτοις τὸ τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου.

— Ἀνεχώρησεν εἰς Κέρκυραν ὁ γραμματεὺς τῆς Βασιλείας κ. Δ. Μεσσαλῆς, ὅστις ἐκείθεν μετὰ τῆς κυρίας τῆς τιμῆς κυρίας Δικαιοσύνης Σαπουντσάκη θέλει συνοδεύσει τὴν Α. Μ. τὴν Βασιλίαν ἀπερχομένην προσεχῶς διὰ τοῦ Βοσπόρου εἰς Ρωσσίαν.

— Ἡ ἐπὶ τῆς ἐξελέξεως τῆς διαχειρήσεως τοῦ ταμεῖου τῆς ἐταιρείας τῶν Φίλων τοῦ λαοῦ συστάσα ἐπιτροπὴ ἐπεράτωσε τὰς ἐργασίας αὐτῆς εὐρόσα τὴν διαχειρὴν ἀκριβεστάτην. Ἐπίσης ἀκριβεῖς ἀπέδειξεν ἡ ἐξελέγξις τὰς διαχειρίσεις τῶν ταμείων τῆς πωλητικῆς τοῦ σφραγιστοῦ χάρτου καὶ τοῦ ὄργανοπροσίου Κατήκοινα.

— Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν μετὰ τοῦ ἐπὶ τῶν

Ἐκκλησιαστικῶν διώρισαν ἐπιτροπὴν ἐκ τῶν κ. κ. Δ. Στεφάνου, δικαστικοῦ Συμβούλου, Γ. Σαρσέντη, ἀντιπροέδρου τοῦ Ἑλεγκτικοῦ Συνεδρίου, Γ. Ἀντωνοπούλου, νομικοῦ Συμβούλου, Α. Παπαργάκου, γενικοῦ γραμματέως τοῦ ὑπουργεῖου τῆς Δικαιοσύνης, καὶ Γ. Σπυρακοπούλου, ἐλεγκτοῦ ἐν τῷ ἐλεγκτικῷ Συνεδρίῳ, ὅπως ἐξελέγξωσι τὴν διαχειρὴν τοῦ Ταμεῖου τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου. Ἡ Ἐπιτροπὴ ἤρξατο ἀμέσως τῶν ἐργασιῶν τῆς καὶ εὐρὸς τὰ ταμεῖον ἐν πλήρει τάξει, ὑπολείπεται δὲ νῦν ἡ ἐξέλεξις τῶν βιβλίων καὶ τῶν λησμών τῆς ἐν γένει διαχειρήσεως.

— Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν συνέστησεν ἐπιτροπὴν ἐκ τοῦ νομικοῦ συμβούλου κ. Ἀρ. Γλαράκη, τοῦ τμηματάρχου κ. Παντελάκη καὶ τοῦ γραμματέως κ. Σ. Δούρου πρὸς ἐξέλεξιν τῆς διαχειρήσεως τῆς κεντρικῆς ἐπιτροπῆς πρὸς σχηματισμὸν ἐθνικοῦ στόλου.

— Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως συνέστησεν ἐπιτροπὴν ἐκ τοῦ ἐλεγκτοῦ τοῦ Ἑλεγκτικοῦ Συνεδρίου κ. Ν. Σπυρακοπούλου, τοῦ τμηματάρχου κ. Α. Κλεώπα καὶ τοῦ παρὰ τῷ Γενικῷ Λογιστηρίῳ γραμματέως κ. Σ. Δούρου πρὸς ἐξέλεξιν τοῦ ταμεῖου τῆς Ριζαρίου Σχολῆς.

— Συνέστη ἐν τῷ ὑπουργεῖῳ τῶν Ἐσωτερικῶν ἔκτακτος ὑπηρεσία διὰ τὸν καταρτισμὸν τῶν ἀπαιτούμενων μελετῶν πρὸς ἀνεγέρσιν δημοσίων κτιρίων, μεταρρυθμίσιν ὑπαρχόντων τοιούτων, καὶ διευθύνσιν τῆς ἐκτελέσεως αὐτῶν.

Ἐνεκα καθυστερήσεως τινῶν Ἀγγελιῶν ἐκ τῶν σταλεισῶν πρὸς νέους ἀναποκριτὰς τῆς «Ἐστίας», ἡ κλήρωσις τοῦ Λαχείου αὐτῆς ἀναβάλλεται εἰς τὴν πρώτην Κυριακὴν τοῦ Ἰουνίου ἀνυπερθέτως, ἀντὶ τῆς ὀρθοθεσίας ἀρχῆθεν πρώτης Κυριακῆς τοῦ Μαΐου.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

κ. Ι. Κ. Τὸ πρῶτον μόνον δυνάμεθα νὰ δεχθῶμεν, ἂν συναίνητε: εἰ δὲ μή, τηροῦμεν ὅλα εἰς τὴν διάθεσιν σας. Ἐν τούτοις εὐχαριστοῦμεν διὰ τὴν φιλοφροσύνην. — κ. Κ. Π. Δ. Σύρον. Οἱ τέσσαρες τόμοι δραχ. 15, προπληρωτέας. Ταχυδρομικῶς ἀποστέλλονται. Παρακαλοῦμεν νὰ ὀρίσητε ἂν οἱ ζητούμενοι ἀριθμοὶ εἶνε τοῦ φύλλου ἡ τοῦ διελίου τῆς «Ἐστίας» πρὸς ἀποφυγὴν ματαιοποσίας. — Ἐνὶ βιβλ. εἶνε τακτικὸς μόνον εἰς τὴν ἀταξίαν. — κ. Κ. Κ. Πειραιᾶ. Τὸν ἐλάχιστον τόμον, 2)12 τοῖς 100, πληρόνους τρία μόνον κράτη. Ἀγγλία, Ὀλλανδία καὶ Ἡνωμένοι Πολιτεῖαι. — Κυρία Α. Π. Δ. Εὐχαριστοῦμεν, ἀλλ' εἶνε ἀκατάλληλον διὰ τὴν «Ἐστίαν». — κ. Β. Γ. Προῦσαν. Οἱ ἀρχαῖοι ἔλεγον «Ἐἰ μὴ τεθέασαι τὰς Ἀθῆνας, στέλεχος εἶ». Περὶ τοῦ ἄλλου θέλομεν ἐξετάσει. — κ. Δ. Π. Κ. Σμύρνην. Θέλομεν συμμορφωθῆ τῇ παραγγελίᾳ σας. — κ. Κ. Δ. Α. Νεάπολιν. Ἐλήφθησαν καὶ ἀπεστάλησαν ὑμῖν τὰ ζητηθέντα. Μένει περίσσευμα δραχ. 6, τὰς ὁποίας τηροῦμεν εἰς τὴν διάθεσιν σας. — κ. Μ. Δ. Κωνσταντινούπολιν. Τοιοῦτον βιβλίον δὲν γνωρίζομεν ἐκδοθῆν ἐνταῦθα κανέν. — Ἐνδιωφερομένῳ. Τὸ πρόγραμμα ἐδημοσιεύθη καὶ ἐν τῇ ἰδιαιτέρᾳ Ἀγγελίᾳ τῆς «Ἐστίας» καὶ ἐν αὐτῷ τῷ φύλλῳ. Ἐκ τοῦ γραφείου ἡμῶν δύνασθε νὰ λάθητε ἀντίτυπον τῆς Ἀγγελίας. — κ. Ι. Π. Ἡράκλειον. Εἶχεν ἥδη δημοσιευθῆ, ὅτε ἐλάθωμεν τὴν ἐπιστολήν σας. — κ. Α. Β. Βερολίον. Ἡ «Ἐστία» σὰς εὐγνωμονεῖ διὰ τὸ κάλλιστον ἐνθὺμημα. — κ. Σ. Ν. Π. Μάντισσα. Τὰ ζητηθέντα καὶ σημειώσεις τῶν ἐγκριτικῶν βιβλίων ἀποστέλλομεν ταχυδρομικῶς. — κ. Α. Δ. Σ. Βάρναν. Ἰδιαιτέρως ἀνητήσαμεν — κ. Ν. Π. Σμύρνην. Βικέλα — Λουκῆς Λάρας καὶ Διηγήματα. Ὑπάρχοσι καὶ ἐξ μεταρροσῆς ἱκανῶ, ὧν κατάλογον δυνάμεθα νὰ σὰς ἀποστείλωμεν, ἂν θέλετε. — κ. Α. Κ. Π. Λεμησόν. Ἐλήφθησαν, εὐχαριστοῦμεν δ' ὑμῖν διὰ τὰς φιλικὰς φροντίδας. Ἐληφθῶσιν καὶ ἀνήκοντα τῇ Συντάξει τῆς Α. Τὰ ζητηθέντα καὶ ἀπάντησιν μας ἔχετε ταχυδρομικῶς. — κ. Α. Ε. Στενήμα-

χον. Σὰς εὐχαριστοῦμεν διὰ τὰς εὐμενεῖς ἐνεργείας. Πρὸς πάντας τοὺς ἐγγραφεύτας ἤρχισεν ἡ ὀποστολὴ ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου. Ἀπηντήσαμεν καὶ ἰδιαίτερος. — κκ. Π. Ν. Π. Πάτρως, Σ. Σ. Χαλκίδα, Ι. Β. Μακρυτίσαν καὶ J. D. Παρισίου. Ἐλήφθησαν. — κ. Β. Α. Ραμίλιον. Ἐκ τῶν ζητηθέντων μόνον τὴν τοῦ κ. Δ. Βικέλα, περιλαμβανομένην ἐντὸς τῶν Στίχων του, σὰς ἀπεστείλαμεν. Τῆς ἄλλης δὲν εὐρομεν ἐναυθα ἀντίτυπον. Τοιοῦτον δύνασθε νὰ ζητήσητε ἐκ Κερκύρας. — Φιλολόγῳ. Ἡμεῖς νομίζομεν ὅτι ἀποδαίνει ὁ ληθρία. Τὸ γράμμα ἀποκτείνει, τὸ πνεῦμα ζωοποιεῖ. — κ. Ν. Ι. Π. Κωνσταντινούπολι. Εὐχαριστοῦμεν διὰ τὰς φιλικὰς φροντίδας. Ταχυδρομικῶς ἀπηντήσαμεν. — κ. Ι. Τκ. Ὑδραν. Ἐλήφθησαν. Εὐχαριστοῦμεν. Ταχυδρομικῶς ἀπηντήσαμεν. — κ. Φ. Μ. Π. Δουδῖνον. Τὰ ζητηθέντα καὶ ἀπάντησιν μας λαμβάνετε ταχυδρομικῶς. — κ. Ε. Σ. Ἀλεξάνδρειαν. Ἐλήφθησαν. Ἀπεστάλησαν τὰ φυλλάδια. — Σ'. Οἱ πρόγονοί μας! Ἴσως κατὰ τοῦτο μόνον δικαιοῦμεθα νὰ τοὺς ἀνιμάζωμεν προγόνους, ὅτι ἐκληρονομήσαμεν ἕως τὴν τὰς κακίας, ἀλλὰ μόνας αὐτάς. — κκ. Ε. Σ. Δυρράχιον, Ι. Α. Τρίπολι. Δ. Χ. Α. Λάρισσαν καὶ Α. Ν. Βόλον. Τὰ ζητηθέντα ἀπεστείλαμεν. — κ. Ι. Κ. Ἰθάκην. Ἐλήφθησαν καὶ σὰς εὐχαριστοῦμεν διὰ τὰς εὐμενεῖς φροντίδας. Τὸ τεῦχος τῆς Ἱστορίας ἀπεστείλαμεν ταχυδρομικῶς.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ ΠΑΣΧΑΛΙΝΗ

Ἀντίτυπα αὐτῆς πωλοῦνται ἐν τῷ Βιβλιοπωλεῖῳ τῆς «Ἐστίας» ἐν Ἀθήναις δραχ. 2,50, διὰ τὰς ἐπαρχίας δραχ. 2,75, διὰ τὴν ἀλλοδαπὴν φρ. χρυσᾶ 3.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΠΟΛΥΖΩΪΔΟΥ

ΓΕΝΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ

ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων μέχρι τῶν καθ' ἡμᾶς.

Ἐπιθεωρηθεῖσα καὶ συμπληρωθεῖσα

ὑΠΟ ΓΕΩΡΓΙΟΥ Π. ΚΡΕΜΟΥ

καθηγητοῦ τῆς Ἱστορίας.

ΕΙΣ ΤΟΜΟΥΣ ΤΕΣΣΑΡΑΣ.

Ἐκ τῶν Καταστημάτων Σ. Κ. Βλαστοῦ ἐξεδόθη ἄρτι ὁ Πρῶτος τόμος τοῦ συγγράμματος τούτου, ὅπερ ἐν καιρῷ προσηγγεῖλαμεν διὰ τῆς «Ἐστίας». Ὁ τόμος οὗτος ἄριστα ἐκτετυπωμένος, ἐκ σελίδων 840, περιλαμβάνει τὴν περίοδον τῶν προϊστορικῶν χρόνων καὶ τὴν ἱστορίαν τῶν ἀρχαίων ἐθνῶν τῆς Ἀσίας, τῆς Διυθῆς, καὶ τὴν τῶν Ἑλλήνων ἐκτενέστερον. Ὁ Δεύτερος τόμος εὐρισκόμενος ἤδη ὑπὸ τὰ κειστήρια ἐκδοθήσεται περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ ἔλευσομένου μηνὸς Ἰουνίου.

Τὸ δλον σύγγραμμα θέλει ὑπερβῆ κατὰ ἀκριβετέροισ ὑπολογισμοῦς τὰ 150 τυπογραφικὰ φύλλα, ἧτοι σελίδας 2,500 πυκνῆς ὕλης σχήματος μεγάλου ὀρθοῦ.

Διὰ τοὺς κυρίους συνδρομητὰς ἡ τιμὴ τῆς συνδρομῆς μένει ἡ αὐτὴ ὡς προηγέθη. ἧτοι ἐν Ἀθήναις φράγκα 24 τὸ δλον σύγγραμμα διὰ τοὺς πληρόνοντας κατὰ τόμον καὶ φρ. 18 διὰ τοὺς προπληρόνοντας τὸ δλον σύγγραμμα ἅμα τῇ παραλαβῇ τοῦ Α' τόμου. Οἱ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ τῇ ἀλλοδαπῇ συνδρομηταὶ ἐπιδαρύνονται καὶ μετὰ τὰ ταχυδρομικὰ τέλη, δραχ. 1 δι' ἕκαστον τόμον, ἧτοι λαμβάνουσι τὸ σύγγραμμα, πληρόνοντας μὲν τὸ δλον ἀντὶ δραχ. 22, κατὰ τόμον δὲ πληρόνοντας ἀντὶ δραχ. 7 ἕκαστον τόμον, καὶ τὸ δλον ἀντὶ δραχ. 28.

Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται ἐν τῷ Βιβλιοπωλεῖῳ τῆς «Ἐστίας».

Ζητοῦνται οἱ τόμοι τοῦ Λογιου Ἐρμοῦ τῆς Βιέννης τῶν ἐτῶν 1812, 1814, 1816 καὶ 1821. Ὁ κατέχων αὐτοὺς καὶ θέλων νὰ τοὺς ἐκποιήσῃ δύναται νὰ ἀποταθῇ εἰς τὸ Βιβλιοπωλεῖον τῆς «Ἐστίας».

Ἐν Ἀθήναις ἐκ τοῦ τυπογραφείου τῶν Καταστημάτων ἈΝΕΣΤΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ. 1888 — 1324

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ

29 Ἀπριλίου 1888.

Δάνεια τῆς Κυβερνήσεως		Τρέχουσα Τιμὴ
Τῶν 170,000,000 τῶν 5 ½%	Δρ. ν.	470.—
• 120,000,000 τῶν 5	• •	471.—
• 60,000,000 τῶν 6	• •	533.—
• 26,000,000 τῶν 6	• •	490.—
• 10,000,000 τῶν 6	• •	245.—
• 6,000,000 τῶν 6	Δρ. παλ.	95.—
Κτηματικὰ Ὁμολ. Ἐθν. Τραπεζῆς τῶν 60000,000 μετὰ Δαχελίου φρ.		517.—
Πιστωτικὰ Καταστήματα		
ΕΤΑΙΡΙΑΙ		
Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος	Δρ. ν.	4.200.—
Γενικὴ Πιστωτικὴ Τράπεζα	• •	196.50
Τράπεζα Βιομηχανικῆς Πίστεως	• •	82.50
Προνομ. Τράπεζα Ἡπειροθεσσαλ.	• •	213.—
Ἐταιρία Μεταλλουργ. Λαυρίου	• •	163.—
Σιδηρ. Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς	• •	402.—
Ἐταιρία Φωταερίου	• •	
Συναλλάγματα		
ΛΟΝΔΙΝΟΥ—Τραπεζικὸν Ὁφείω.		32.60
	3μην.	32.45
Σ—Τραπεζικὸν Ὁφείω.		129.—
	3μην.	
Νομίσματα		
Εἰκοσάφρακον		25.75
Δίρα ὀθωμανικὴ		29.15

ΧΕΙΜΩΝΑΝΘΟΙ

ΙΩΑΝΝΟΥ ΠΟΛΕΜΗ

Συλλογὴ λυρικῶν ποιημάτων

Ἐξεδόθη ἄρτι ἄριστα τετυπωμένον ἐπὶ χάρτου ἐκλεκτοῦ, μετὰ καλλιτεχνικοῦ ἐξωφύλλου.

Τιμᾶται δραχ. 3. — Μετὰ ταχυδρομικῶν τελῶν δραχ. 3,30.

Πωλεῖται ἐν τῷ Βιβλιοπωλεῖῳ τῆς «Ἐστίας».

ΠΑΙΔΩΝ ΑΓΩΓΗ

ΚΑΙ ΠΑΙΔΕΙΑ

παρὰ τοῖς Ἑλλήσι καὶ Ρωμαίοις

Συγγραφή J. L. Ussing

καθηγητοῦ ἐν Κοπεγχάγῃ.

Ἐξελληνισθεῖσα ἀδείξ τοῦ συγγραφέως ἐκ τῆς δευτέρας γερμανικῆς μεταφράσεως.

ὑΠΟ ΛΥΣΑΝΔΡΟΥ Γ. Χ. ΚΩΝΣΤΑ

Τιμᾶται δραχ. 3. — Ταχυδρομικῶς ἀποστελλόμενον δραχ. 3,25.

ΕΞΕΔΟΘΗΣΑΝ ΑΡΤΙ

ΜΕΛΕΤΑΙ

ὑΠΟ Α. ΔΙΟΜΗΛΟΥΣ ΚΥΡΙΑΚΟΥ

καθηγητοῦ τῆς Θεολογίας ἐν τῷ ἐθνικῷ πανεπιστημίῳ.

Τιμὴ δραχ. 5. — Μετὰ ταχυδρ. τελῶν δραχ. 5,50.